

Het Volk 13-14/85

Nu met provinciale Barcelona-zege Opnieuw Pieter Heylen

POPPEL — Bepaalde duiven houden van vliegen, van zware kilometers overbruggen en een extraatje kan hen zelfs niet deren. Als het dan toch, ei zo na, de verste afstand van de provincie Antwerpen moet zijn: goed dan, dat nemen ze er, bij manier van spreken, met een sportieve glimlach bij!

Zo maakte Pieter Heylen o.a. furore door in mei 1982 de provinciale Bourges in de wacht te slepen bij een moordend weer: snikheet en wind op de kop! Vorig sportjaar was er ook een tje met alle weertypes achter de hand en Pieter triomfeerde in de Antwerpse Stadsfeestzaal als kampioen oude duiven van de sterke Fondclub.

De laatste weken hebben de aandachtige lezers in de fonduitslagen herhaaldelijk de naam Pieter Heylen alweer in de kopgroep zien prijken. Vorige week rond deze tijd had zijn „Crack” niet zoveel kilometers meer te doen om de rapste duif van de provincie Antwerpen te worden!

Dan geef ze zo'n super mee naar het koninginnestuk van een afstandsvlucht en dan zie je zo'n ereprijsvlieger nog niet thuis komen. Pieter had wel buurman Jan Van den Ackerveken als „letter” opgetrommeld om naar die van Barcelona uit te kijken omdat hij jonge en jaarse duiven moest inkorven voor Noyon. Nauwelijks in zijn inkorflokaal de mand neergezet of er werd gezegd dat er ene thuis was

uit Barcelona. Een goedkope mop dacht Pieter, maar toch moest hij dan enkele keren slikken om van de emotie te bekomen. Thuisgekomen knipperde hij enkele keren met zijn ogen en voelde zijn tikker in de keel bonken toen hij zijn blauwe primus in de handen nam: een vroege klokken uit Barcelona, iets waarvan hij al jaren gedroomd had!

En deze „Crack” draagt zijn naam waardig, kijk maar naar zijn erelijstje. Als jonge duif van Argenton en 2e in Turnhout en 56e in de provincie; als jaarduif werd zijn eindexamen Limoges met een 4e plaats in Turnhout en de 39e van Antwerpen. Dan 1983: Corbeil 57e van 938 d. en 205e van 878 d., Limoges 7e in Turnhout en 84e van de provincie en 38e bij de tweejarige kleppers; 1984 met Pau als hoogtepunt: 8e provinciaal, 27e in de zone, 80e nationaal en 178e van 3.529 internationale vliegers. Dit seizoen heeft hij gewoonweg een opleer vlucht gedaan om naar Brive af te reizen, waarvan hij weerkeerde als 17e in Turnhout, 93e provinciaal van 713 d. Vervol-

gens de oppergaai uit Barcelona en volgens stevige geruchten de zilveren plaats op nationaal vlak.

Wie zijn dan de gelukkige ouders? De doffer is de „Oude Conjaerts” van wijlen Joske Conjaerts uit Turnhout, terwijl de moeder de „Crey-duivin” is, van de genaamde melker uit Rosmalen, destijds aangekocht op een verkoping van Frans Van Laer.

Als fondspeler startte Pieter dit jaar met 22 weduwnaars, waarvan er thans nog drie ontbreken uit Limoges. Begin maart werden deze troepen gekoppeld om 10 à 14 dagen te broeden en dan de status van weduwnaars te krijgen. Dus geen jongen grootgebracht, dat om de rui in de vleugel uit te stellen en voldoende reserves te houden voor de zware vluchten. En alzo geschiedde!

Niettegenstaande het mindere weer in het voorjaar, startte Pieter geweldig van Bourges, zijn afstand in acht genomen. In Turnhout, 146 d.: 1, 8, 28, 30 (4); Oost-Antwerps Fondspel 534 d.: 6, 39, 99, 109; prov. 2.065 d.: 59 en 347; nat. 8.393 d.: 90, 733.

Na Brive en Pau wordt deze Barcelona (voorlopig) een hoogtepunt. Een titel van provinciaal kampioen fond zit er wel in, Pieter.

L.W.

Pieter Heylen vóór het eenvoudige gelijkvloerse tuinhok uit betonplaten en mini-invlieg, maar met zijn maxi-prijsvlieger.